

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Kristus ir piedzimis!

Mani mīlotie draugi un mūsu avīzītes uzticīgie lasītāji, Jaundzimušā Dieva Bērna miers ar jums!

Mēs visi esam Dieva mīlestības augļi, kurus Dievs ir radījis pēc savas mīlestības attēla un būtības līdzības. Kad cilvēce zaudēja šo Dieva mīlestības vairošanas zemes virsū misiju, Tēvs no debesīm sūtīja pasaulē savu Dēlu kā Viņa bezgalīgās Mīlestības sūtni, lai atjaunotu mums zaudētās Dieva bērnu tiesības. Mūžsenais Dieva Vārds pieņem cilvēka veidolu, Radītājs kļūst par radību, lai atpestītu pirmdzimtā grēka postā grimušo cilvēci.

“*Verbum caro factum est et habitavit in nobis*” – “Vārds ir tapis Miesā un dzīvojis mūsu vidū”. Šis Jāņa evaņģēlija 1. nodaļas 14. pants kādreiz izskanēja sv. Mises beigās Tridentes liturģijā, lai atgādinātu Dieva mīlestības darbu cilvēces vēsturē. Tas atskan arī kā Responsorijs Kristus Piedzimšanas Rīta Laudēs, slavējot debesu Tēvu par sūtīto Glābēju pasaulei, kurš nāca pie mums kā bērns un nomira smagā krusta nāvē, izciešot mūsu vietā pelnīto sodu. Tāpēc šajos līksmajos Dieva Dēla pirmās atnākšanas cilvēka miesā svētkos mēs arī nākam mūsu draudžu dievnamos Viņu pielūgt un pateikties par mūsu pestīšanu.

Aicinu visus atcerēties, ka šie ir Kristus Piedzimšanas svētki, kuru gan objekts, gan subjekts ir Jēzus Kristus, kuru mēs svinam. Tāpēc nepārvērtīsim šos svētkus tikai par dāvanu svētkiem ģimenes lokā, bet steigšimies pie Bērniņa Jēzus, lai Viņš varētu piedzimt arī tavas sirds “bētleimītē”.

Svētās Ģimenes svētkos 26.12. laulātie draugi tiek aicināti altāra priekšā atjaunot savu labo gribu cīnīties kopā ar visiem šī laika izaicinājumiem un grūtībām, ko diktē Covids un valdība. Ģimenēm tas ir ļoti sarežģīts dzīves posms, tāpēc tik ļoti jālūdz sv. Ģimenes palīdzība izturēt visus pārbaudījumus, lai atjaunotu zaudēto satiecību, vienprātību un mīlestību.

Kunga Epifānijas jeb Parādīšanās svētkos 6.01. dosimies kopā ar Trijiem Austrumu Gudrajiem pie Jaundzimušā Kēniņa, kuri nenobijās no smagā un tālā ceļa grūtībām un kēniņa Hēroda draudiem. Šodien kristieši arī tiek smagi apdraudēti caur laicīgām varām, kas aizliedz tiem lūgties, daļa “derīgajos” un “nederīgajos”, atņem darba iespējas un šausmīgi diskriminē. Tādēļ mums jāseko

Austrumu Gudro drosmes piemēram meklēt un pielūgt dzīvo Dievu, kura likumi ir pāri visu karaļu un prezidentu vai ministru likumiem. Pateiksimies Radītājam par nodzīvoto smago 2021. gadu un turēsimies stipri pie Kristus arī jaunajā gadā, kas nebūs vieglāks par iepriekšējo! Kopā ar Jēzu mēs esam stipri, bez Kunga mēs esam jau sakauti un nāvei nolemti.

Sirsnīgi sveicu visus grūtībās nonākušos, sevišķi vecos, slimos, vientuļos, pensionātos atstātos cilvēciņus un bāreņus šajos gaišajos un sniegbaltajos Mīlestības svētkos, lai Miera Bērns jums dāvātu savu mieru, prieku, mīlestību un stipru veselību arī Jaunajā 2022. gadā!

Pr. Andris Solims

Mīļā Lielvārdes draudze!

Un atkal ir pagājis gads! Dievs, dod, lai nākamais 2022. gads nes mieru, satiecību un mīlestību ne tikai mūsu ģimenēs, bet visā sabiedrībā kopumā! Lai mazinās spriedze, nesaprašanās un konflikti!

Cilvēkam ir ērti atrasties opozīcijā. Mūs neapmierina politiķu pieņemtie lēmumi, nepatīk valsts iestāžu darbs, bieži vien dzirdami pārmetumi arī Baznīcas virzienā. Šķiet, mēs visi esam profesionāli epidemiologi, politiķi un noteikti vislabāk zinām, kā priesteriem jārunā ar draudzi un kā pareizi vadīt Baznīcas procesus. Bet kas notiek mūsu ģimenēs? Vai tajās nav konfliktu, nesaprašanās, vai mums ir ideālas attiecības ar mūsu bērniem? Vai mūsu bērni ciena mūs, vai mums un mūsu bērniem nav kaitīgo ieradumu? Šis laiks taču sniedz lielisku iespēju sakārtot savu mazo “mikro kosmosu”. Laiks pabūt kopā ar bērniem, parunāt vienam ar otru, sakārtot attiecības. Kāpēc mums tik ļoti patīk skatīties ziņas un šausmināties par procesiem “tur, ārā”? Mēs taču neietekmējam globālos notikumus pasaulē. “Ikvienu ķēde ir tik stipra, cik stiprs ir tās vājākais posms”. Vēdosim stipras ģimenes, stiprināsim savstarpējās attiecības. Jo vairāk mūsu valstī būs stipru, ticīgu, satiecīgu

ģimeņu, jo stiprāka veidosies Latvijas sabiedrība kopumā.

Šaubu nav, mūs gaida sarežģīts, pārbaudījumiem bagāts gads. Tomēr, ja mūsu starpā valdīs mīlestība, sapratne un ticība, mēs spēsim izturēt visus pārbaudījumus. Atbalstīsim viens otru, atbalstīsim mūsu priesterus, būsīm vienoti mūsu draudzēs!

Mēs no sirds vēlam, lai nākamais gads jūsu sirdīs ienes mieru un mīlestību. Lai jūsu priestera brīnišķīgie sprediķi arvien vairāk jūs stiprina ticībā! Jūs esat brīnišķīga draudze, ar ārkārtīgi skaistu dievnamu un fantastisku priesteri. Jūs jau esat laimīgi, atliek tikai tam noticēt.

Laimīgu Jauno gadu, mīļie! *Rita+Jānis Ķepuri*

Pārdomas gada nogalē

Vieni no skaistākajiem svētkiem katrā ģimenē ir Ziemassvētki. Līdz ar Bērna Jēzus piedzimšanu svētība ienāk ikvienās mājās un dāvā visiem mierinājumu un prieku.

Tos gaidot, pārdomājam šajā gadā pārdzīvoto, dāvāto un iegūto. Vērtējam, cik bieži esam uzsmaidījuši noskumušajiem, palīdzējuši trūkcūcietējiem, lūguši piedošanu un piedevuši. Analizēt savu attieksmi pret sevi un tuvāko šogad ļoti palīdzēja jezuītu piedāvātie ikdienas garīgie vingrinājumi “Lūgšana ceļā”, kuru garīguma pamatā ir Ignācija no Lojolas pieredze. Vingrinājumi veda mūs caur četru nedēļu garu iekšējo procesu izvērtēšanu savā dzīvē. Garīgo ceļu palīdz iet lūgšana – meditācija, kontemplācija, izvērtē. Ignācisko garīgumu raksturo vērtība un atvērtība Dievam un pasaulei.

Katrs no mums dzīvē atceramies pozitīvo, cilvēkos arī meklējam un saskatām tikai pozitīvo, lai dzīvojam īstu kristiešu dzīvi, jo gudrību saskatīt pozitīvo ikvienā cilvēkā mums palīdz Svētais Gars.

Arī pēc Ziemassvētkiem kristiešus gaida daudz gaismas piepildītu mirkļu – Svētās Ģimenes svētki, Jaunais gads, Zvaigznes diena.

Lai katram cilvēkam, vismaz šajā laikā, ir maize un siltums, lai nav jāpavada šis laiks vientulībā!

Līdz ar Bērna Jēzus piedzimšanu lai katrā ģimenē valda kristīgie tikumi, Dieva svētība, saticība un mīlestība! Vēlam labestīgus, klusus un ģimeniskus Ziemassvētkus!

Antija un Huberts Vēveri

Dārgie avīzītes “Mūsu Draudze” lasītāji!

Gribu Jūs visus sveikt Kristus Dzimšanas svētkos! Pati šo avīzīti parasti izlasu un bieži vien arī pārlasu no burta līdz burtam... Gribu arī pateikties ikvienam, kas raksta un atbalsta mūsu nenogurstošo redaktoru un reizē arī korektoru - priesteri Andri. Šai avīzei raksta mājsaimnieces, skolotāji un skolēni, ar savām atziņām dalās dzīvesgudri kristieši; un izskatās, ka mūsu vidū varētu būt arī žurnālisti un dzejnieki. Silti Ziemassvētku sveiciens visiem avīzes lasītājiem un atbalstītājiem. Lai arī kādus pārbaudījumus mums ir sagatavojusi šī pasaule, dziļi savās sirdīs saglabāsim ticību mūsu Pestītājam un pateiksimies Dieva Mātei Marijai:

“Esi sveicināta, Karaliene, žēlsirdības Māte, kas mums Pestītāju devi, esi sveicināta! Mēs, Ievas bērni, svešumā saucam uz Tevi. Mēs Tevi lūdzam, sērojot un raudot šai asaru ielejā. Tādēļ, mūsu aizstāve, uzlūko mūs savā žēlsirdībā. Un pēc šīs dzīves ved mūs pie Jēzus, pie Tava dievišķā Dēla. Tu žēlīgā un laipnā, Vissvētākā Jaunava Marija”.

Lilita Ieleja

Rozes spēks

Pašā niknākajā ziemas spelgonī, ieputināts sniegā, manā puķu dobē galvu izslējis rozes pumpurs...

Skatījos uz to caur logu. Silti dega kamīns, nebija nekur jāiet, varēju ar kafijas krūzi rokās nodoties pārdomām, vērojot sārto ziemas saulrietu. Tad es to ieraudzīju – spītīgi pacelta mazā ziedpumpura galviņa, tumši zaļas lapiņas – it kā par spīti, it kā klusi izrādot pilsonisko nepakļaušanos ziemai, kura uzņakusi nelaikā, tieši tad, kad jāzied, kad jāplaucē pēdējie ziedi.

Man kļuva žēl ziediņa, sāku pārdomāt, vai nebūtu labāk to nogriezt un ienest mājā, ielikt vāzē uz palodzes, lai zied un priecājas par siltumu. Mums, cilvēkiem, taču liekas, ka visi un viss jūtas labi tur, kur esam mēs, kur silti un mierīgi. Taču rozes pumpuram tās būtu bijušas beigas, tas pārvērstos slapjā bezveidīgā čupiņā. Atlika vien cerēt, ka pēc dažām dienām būs atkusnis un siltums ļaus ziedpumpuram izplaukt.

Tā arī notika, sākās atkusnis, līņāja pelēks, apnicīgs lietuss. Baltā sniega sega izkusa peļķēs, ceļi mirdzēja kā spoguļi, bet puķu dobe atsedza savu pliko ziemas būtību.

Otrās Adventa svētdienas rīts atnāca ar brīnumu – ziedpumpurs bija uzdziedējis, bet tam blakus vēl viens rozes zieds. Ziedi bija divi, tas man likās simboliski. Pāri ziedlapiņām ritēja auksta lietuss lāses, un sniega paliekas virs salmiem, ar ko bija apsegta roze, krāsojās sarkanā

krāsā, ka asinis.

Redzētā iespaidota, aizdomājos par to, kas ir Advents, kāpēc to pavadām pārdomās, mierā un klusumā? Varbūt līdz Kristus Dzimšanas svētkiem mums visiem katram pašam par sevi ir kaut kas jāsaprot, jānonāk līdz kādai atziņai? Otrajā Adventa svētdienā aizdegtā svece vainagā simbolizē piedošanu un izlīgšanu. Izlīgt var ar kādu, kas ir blakus, bet piedot nav viegli, ir ļoti grūti izdzīt no dvēseles ļauni šņācošo atriebības čūsku: “Ak, tu man tā, tad es tev šitā!” Vai rūcošo, bezzobaino lauvu: “Es parādā nepalikšu!” Ak, esot jāizrunājas ar pāridarītāju! Bet, ko tad, ja runā tikai aiz muguras un acīs baidās bilst pat vārdu, jo skaidri apzinās savu zemiskumu un netaisnību? Vai arī tad ir jāpiedod?

Vēroju savas rozes – kāds spīts, kāda savas sūtības apziņa! Plaukt ziedos par spīti visam, piepildīt savu nolemto likteni, neskatoties uz salu, sniegu un ledaino vēju, kas to vien rauga, kā nolauzt, nosaldēt, iznīcināt. Bet tās zied, jo tieši tas ir rozēs spēks. Rozes dvēseles stiprums – nepadoties, bet pildīt Dieva nolemto.

Es sapratu, vairs negribēju atriebties. Es piedevu, rozēs spēks man bija palīdzējis. Tik silti un mierīgi kļuva, jo bija Advents un es biju kaut ko sapratusi priekš sevis visai dzīvei.

Svētīgus Kristus Dzimšanas svētkus visiem un laimīgu Jauno gadu!

Rita Bobkova

Ticības avots - Bībele

Sagaidot jauno gadu, gribētos noteikt sev jaunu apņemšanos, jaunus mērķus. Tas vedina mani uz pārdomām. Ko es varētu darīt labāk nākamajā gadā?

Klausoties Radio Marija, palika atmiņā raidījums, kurā tika aicināts katru dienu lasīt Bībeli. Raidījuma vadītāja ieteica lasīt kaut vai vienu teikumu vai vienu rindkopu no Bībeles un to ikdienas pārdomāt. Šādā veidā varētu vairāk iepazīt Jēzu Kristu un Dieva Vārdu.

Bērnībā mēģināju lasīt Bībeli. Toreiz man palika atmiņā, ka Bībele ir nesaprotama un sarežģīta. Es arī nesapratu sarunas būtību starp manu mammu un viņas māsu, kad tika pārrunāti Svētie Raksti. Jo īpaši, kā tas var būt, ka Jēzus Kristus nāks pie mums otrreiz. Padomju laikos arī nebija brīva iespēja pieteikties un piedalīties

katehēzēs vai atbilstošos pulciņos. Kā bērns vienīgo, ko es sapratu, ka Bībele ir Svētie Raksti, un ka tie jālasa ar attiecīgu cieņu un pazemību. Un tā arī šī grāmata pazuda no mana redzesloka uz ilgāku laiku. Man jāsaprot, ka tā pati atnāca pie manis, kad es biju pilnībā gatava to lasīt. Līdz ar to es nonācu uz atklāsmes ceļa.

Viesojoties kādu laiku atpakaļ Kazahstānā, man palika atmiņā divi gadījumi. Viens gadījums bija tikšanās kādā mazpilsētā, kur sieviete uz ielas uzrunāja cilvēkus ar nodomu vēstīt Evaņģēliju. Viņa man jautāja, kam es lūgšu palīdzību dzīves visgrūtākajos brīžos? Viņa neslēpa savu izbrīnu, ka es atbildēju, ka Dievam. Otrs gadījums bija saruna ar cilvēku, kurš noliedza Jēzu Kristu. Liels bija viņa pārsteigums, ka viņam izskaidroju, ka Bībeli rakstīja nevis viņš pats, bet gan viņa mācekļi un Jēzus sekotāji.

Lai sasniegtu dzīvē ko vairāk, man nepieciešamas zināšanas, kā arī jāatrod dzīves ceļš, pa kuru iet, lai sasniegtu jaunus mērķus un piepildījumu. No tā brīža, kad manās rokās atkal nonāca Svētie Raksti, esmu saņēmusi Dieva žēlsirdību, mieru un piepildījumu. Līdz ar to šodien man uzdevums ir nepazaudēt šos dzīves gudrības vārdus un ikdienas smelties tajos idejas un vērtības, kas būtu jāīsteno dzīvē.

Man arī būtu jābaidās no aklas ticības. Tas arī ir otrs iemesls, kāpēc man ir svarīgi ikdienas lasīt Bībeli. Man šādā veidā katru dienu jācīnās par savu ticību, un lai tā vairāk nekad nepazūd kā bērnībā no manis.

Novēlu sev, savai ģimenei, draugiem, kolēģiem un savai draudzei jaunajā gadā svētību visā, kas ved pie Jēzus Kristus! *Sarmīte Zoltnere*

Slavēts Jēzus Kristus!

Šis aizejošais gads Lielvārdes draudzei bijis ļoti raibs, kam mēs kā jūsu draugi esam jutuši līdzī. Diriģentes Janas aiziešana mūžībā un citu draudzes aktīvo kalpotāju slimības laiks bija liels pārbaudījums visiem... Bet ļoti priecīgi ir redzēt, kā baznīca kļūst arvien gaišāka, tīrāka, aicinošāka - katru reizi, kad nu pa retam mums izdevies atbraukt. Šogad arī kopīgi atzīmējam pr. Andra Solima 30 priesterības gadus - nopietns skaitlis Dieva druvā, sirsnīgi sveicam!

Vēlam, lai visi šajā pārbaudījumā un krīzes laikā esam atvērti ieraudzīt un saņemt daudzās svētības, ko Dievs mums dod, - vispirms jau caur sava Dēla piedzimšanu! Lai nekad nepārstājam meklēt Viņu, kas ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība! Un lai Kunga Māte Jaunava Marija mūs tur savā Patvērumā, vadīdama vienmēr tuvāk savam Dēlam!

Madara Jauģiete

**Janvāra mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā Sakramenta uzstādīšana un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un sestdienās: **sv. Mise pl. 18:00.**

6. janvārī – Triju Ķēniņu svētkos (Zvaigznes dienā): 18:00 - sv. Mise. Tiks pasvētīts krītis, vīraks, ūdens un dārglietas.

07.01. — Mēneša pirmā piektdiena: Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl.18:00.

9. janvārī – Kristus Kristīšanas svētki: Noslēdzas Kristus Piedzimšanas laiks.

18.-25.01. – Lūgšanu nedēļa par kristiešu vienotību pasaulē.

Katru dienu pēc sv. Mises tiks dziedātas Suplikācijas “Svētais Dievs!” un tiks dota svētība ar Vissvētāko Sakramentu.

22.01. – Ekumeniskais dievkalpojums pl. 15:00 Lielvārdes Romas katoļu baznīcā.
Esiet visi mīļi gaidīti!!!

25.01. — sv. Pāvila atgriešanās svētki: pl. 18:00 — sv. Mise.

Lūdzam ziedot dievnama grīdas flīžu atjaunošanas darbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

**Lielvārdes Romas katoļu draudze,
Reģ. Nr. 90001080360**

SEB Banka, Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

**Apsveicam
Dzimšanas dienā:**

**Leonoru Graubi
(11.01.), mazo
Andrīti Vingri ar
trešo gadiņu (19.01.),
Antoņinu Strucinsku
(20.01.), Ināru Dzeni
(26.01.), Aiju Upenieci (27.01.) u.c.**

Sirsnīga pateicība:

Visiem draudzes aktīvistiem, kuri visa gada garumā un Covid ierobežojumu laikos uzticīgi pildīja savus kristieša pienākumus, atbalstot un uzturot draudzi ar savām lūgšanām, ziedojumiem, rakstiņiem avīzei un līdzdalību dievkalpojumos.

Sevišķa pateicība “belkai” Ņinai Ratnieks, Čubatjuku, Vingru un Vēveru ģimenēm, ērgelniecei Evijai Persidskai, koristiem, ministrantiem, dievnama uzkopējiem.

Lai Bēns Jēzus jūs visus dāsni atalgo par labiem darbiem un patriotismu uz savu draudzi un atjaunoto dievnamu, par ko vislielākā pateicība SIA “NOVINVEST”!

Apsveicam!!!

Visus mūsu draudzes laulātos draugus ar Lauības solījumu atjaunošanu Sv. Ģimenes svētkos 26.12.2021.!!!

Lai spēks, veselība un labā griba turpināt atbalstīt viens otru ikdienas dzīves nastas nešanā!

Lai Sv. Ģimenes piemērs jūs stiprina un iedvesmo turpināt pašai izdzīvot draudzē! Paldies, ka jūs esat!

Prāvests Andris Solīms

„Mūsu draudze” redakcija:
Galvenais redaktors – pr. Andris Solīms (mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv
www.lielvardnieki.lv
facebook.com/lielvardesbaznica